

บทที่ 2

วิธีดำเนินการ

ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียนขั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่พูดภาษาลາວถี่น เป็นภาษาที่หนึ่ง ซึ่งกำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2531 ของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง ที่มีจำนวนนักเรียนที่พูดภาษาลາວถี่น เป็นภาษาที่หนึ่ง ในขั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตั้งแต่ 50% ขึ้นไป ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี จำนวน 23 โรงเรียน จำนวน 1,294 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่สูมเลือกมาจากประชากรข้างบนนี้ จำนวน 180 คน โดยมีวิธีการดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. จำนวนโรงเรียนประถมศึกษาที่สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปัตตานีที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีข้อจำกัดดังนี้คือ โรงเรียนเหล่านี้จะต้องเป็นโรงเรียนขนาดกลางและมีจำนวนนักเรียนที่พูดภาษาลາວถี่น เป็นภาษาที่หนึ่ง ในขั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตั้งแต่ 50% ขึ้นไป
2. จำนวนโรงเรียนที่อยู่ในข้อจำกัดในข้อ 1 มีทั้งหมด 23 โรงเรียน โดยแยกเป็นอําเภอ คั้งตรา 1

ตาราง 1 จำนวนโรงเรียนขนาดกลางที่มีจำนวนนักเรียนที่พูดภาษาอามลาญถิ่น เป็นภาษาที่หนึ่ง ทั้งแต่ 50 % ขึ้นไปในแต่ละอำเภอของจังหวัดปัตตานี

ลำดับที่	อำเภอ	จำนวนโรงเรียน
1	โคกโพธิ์	1
2	มายอ	1
3	ยะรัง	6
4	เมืองปัตตานี	6
5	บะนาเราะ	1
6	ยะหริ่ง	3
7	สายบุรี	2
8	หนองจิก	3

3. ผู้วิจัยเลือกโรงเรียนและกลุ่มตัวอย่างนักเรียนเพื่อนำมาใช้ในการทดลองโดยวิธีสุ่ม หลายชั้นตอน (Multistage Random Sampling) (Dyer 1979 : 98) ซึ่งมีชั้นตอนในการ สุ่มโรงเรียนและกลุ่มตัวอย่างนักเรียนดังนี้

3.1 สุ่มโรงเรียนจากตาราง 1 เพื่อนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 5 โรงเรียน โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แบบจับฉลากและกำหนดโดยคำขอของ นักเรียนให้โรงเรียนละ 36 คนเท่า ๆ กัน เพื่อใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลองปรากฏผลดัง ตาราง 2

ตาราง 2 รายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับที่	โรงเรียน	จำนวนนักเรียนที่ใช้ในการทดลอง
1	โรงเรียนชุมชนบ้านสะพิง	36
2	โรงเรียนบ้านนาประดู่	36
3	โรงเรียนบ้านคอนรัก	36
4	โรงเรียนชุมชนบ้านญูโย	36
5	โรงเรียนบ้านบ่อเจา	36
รวม		180

3.2 สุ่มนักเรียนจากแต่ละโรงเรียนในตาราง 2 เข้ากลุ่มทดลองห้องทั้ง 6 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน โดยวิธีสุ่มอย่างง่ายแบบจับฉลากและใช้เลขที่ในบัญชีเรียงซึ่ง (บ.03) เป็นเลขในการสุ่ม ถ้าโรงเรียนใดมีหลายห้องก็ให้นับเรียงลำดับจนครบตามจำนวนนักเรียน การสุ่มนักเรียนในแต่ละโรงเรียนใช้วิธีการสุ่มดังนี้

- สุ่มครั้งที่ 1 เข้ากลุ่มทดลองห้องคัวแปรร่วม $a_1 b_1$
- สุ่มครั้งที่ 2 เข้ากลุ่มทดลองห้องคัวแปรร่วม $a_1 b_2$
- สุ่มครั้งที่ 3 เข้ากลุ่มทดลองห้องคัวแปรร่วม $a_2 b_1$
- สุ่มครั้งที่ 4 เข้ากลุ่มทดลองห้องคัวแปรร่วม $a_2 b_2$
- สุ่มครั้งที่ 5 เข้ากลุ่มทดลองห้องคัวแปรร่วม $a_3 b_1$
- สุ่มครั้งที่ 6 เข้ากลุ่มทดลองห้องคัวแปรร่วม $a_3 b_2$
- สุ่มครั้งที่ 7 เข้ากลุ่มทดลองห้องคัวแปรร่วม $a_1 b_1$

สุ่มครั้งที่ 8 เข้ากลุ่มทดลองตัวแปรร่วม $a_1 b_2$

สุ่มครั้งที่ 35 เข้ากลุ่มทดลองตัวแปรร่วม $a_3 b_1$

สุ่มครั้งที่ 36 เข้ากลุ่มทดลองตัวแปรร่วม $a_3 b_2$

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย โดยใช้แบบแผนการวิจัยที่มีการทดสอบหลังการทดลองอย่างเดียว (Posttest Only Experiment In Factorial Design) ซึ่งมีลักษณะดังนี้

R	X ₁ Y ₁	0 ₁
R	X ₁ Y ₂	0 ₂
R	X ₂ Y ₁	0 ₃
R	X ₂ Y ₂	0 ₄
R	X ₃ Y ₁	0 ₅
R	X ₃ Y ₂	0 ₆

ภาพประกอบ 1 รูปแบบของแบบแผนการวิจัยที่มีการทดสอบหลังการทดลองอย่างเดียว
(ดัดแปลงจาก Tuckman 1978 : 135)

โดยที่

- R หมายถึง การสุ่มตัวอย่างนักเรียนเข้ารับการทดลอง
- X หมายถึง การให้ข้อมูลย้อนกลับ แปรค่าเป็น 3 ระดับ
  - X_1 หมายถึง การให้ข้อมูลย้อนกลับหันที่
  - X_2 หมายถึง การให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้า
  - X_3 หมายถึง การไม่ให้ข้อมูลย้อนกลับ
- Y หมายถึง วิธีฝึกทักษะการอ่าน แปรค่าเป็น 2 ระดับหรือ
  - Y_1 หมายถึง วิธีอ่านเรื่องแล้วเขียนลำดับเรื่องราว
  - Y_2 หมายถึง วิธีอ่านเรื่องแล้วตอบคำถาม
- O หมายถึง การวัดผลการทดลอง
  - O_1 หมายถึง การวัดผลการทดลองของกลุ่มที่ 1
  - O_2 หมายถึง การวัดผลการทดลองของกลุ่มที่ 2
  - O_3 หมายถึง การวัดผลการทดลองของกลุ่มที่ 3
  - O_4 หมายถึง การวัดผลการทดลองของกลุ่มที่ 4
  - O_5 หมายถึง การวัดผลการทดลองของกลุ่มที่ 5
  - O_6 หมายถึง การวัดผลการทดลองของกลุ่มที่ 6

แบบแผนการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบแผนการทดลองแบบแฟกторเรียงสุ่มสมบูรณ์ โฉนดทดลอง 3×2 (Completely Randomized Factorial Design) (Fixed Effect Model) (การให้ข้อมูลย้อนกลับ x วิธีฝึกทักษะการอ่าน) ตั้งภาพประกอบ 1

B

ตัวแปร

	b_1	b_2
	ab_{1101}	ab_{1201}
a_1	•	•
	•	•
	ab_{1130}	ab_{1230}
	ab_{2101}	ab_{2201}
	•	•
A	a_2	•
	•	•
	ab_{2130}	ab_{2230}
	ab_{3101}	ab_{3201}
	•	•
a_3	•	•
	ab_{3130}	ab_{3230}

ภาพประกอบ 2 แบบแผนการทดลองแบบแฟคทอร์เรียลสัมสมูรรณ์ ในทดลอง 3 x 2
 (ดัดแปลงจาก Winer 1971 : 452)

เมื่อ ตัวแปร A แทน การให้ข้อมูลย้อนกลับ แปรค่าเป็น 3 ระดับ ได้แก่

a₁ แทน การให้ข้อมูลย้อนกลับทันที

a₂ แทน การให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้า

a₃ แทน การไม่ให้ข้อมูลย้อนกลับ

ตัวแปร B แทน วิธีฝึกหัดภาษาอ่าน แปรค่าเป็น 2 ระดับ ได้แก่

b₁ แทน วิธีอ่านเรื่องแล้วเชียนจำตัวเรื่องรำ

b₂ แทน วิธีอ่านเรื่องแล้วตอบคำถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

1. แบบฝึกหัดภาษาอ่าน เป็นนิทานจำนวน 9 เรื่อง ซึ่งได้พิมพ์เป็นชุด ๆ ชุดละ

1 เรื่อง

2. คำถามที่ใช้ในการฝึกหัดภาษาอ่าน ได้แก่ คำถามที่ใช้ประกอบการอ่านนิทานหั้ง

9 เรื่อง เรื่องละ 12 ข้อ ซึ่งได้จัดพิมพ์เป็นชุด ๆ ชุดละ 1 เรื่อง

3. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่อง จำนวน 1 ฉบับ

4. กระดาษคำตอบ

5. นาฬิกาจับเวลา

6. เครื่องเทปบันทึกเสียง

7. คลิปเทปบันทึกเสียงกำลังที่ใช้ในการทดลอง

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึกหัดภาษาอ่าน ผู้วิจัยใช้นิทานของ วันเพ็ญ สุกicity (2528 : 79-98) ที่สร้างไว้ในการทำวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาเบรี่ยมเพิ่มความเข้าใจในการอ่านและทัศนคติต่อภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีอ่านเรื่องแล้วเขียนลำดับเรื่องราวที่วิธีอ่านเรื่องแล้วท้าแบบฝึกเป็นจำนวน 9 เรื่อง แล้ววิเคราะห์ด้วยการบูรณาการที่มีความหมายตรงกับเรื่อง เพื่อให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการอ่าน แล้วจัดพิมพ์เป็นชุด ๆ ละ 1 เรื่อง รวม 9 ชุด สาเหตุที่ผู้วิจัยเลือกใช้แบบฝึกหัดภาษาอ่านของวันเพ็ญ สุกicity เพราะเป็นแบบฝึกหัดภาษาอ่านที่สร้างขึ้นโดยคำนึงถึงความสามารถในการอ่านและความสนใจของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กล่าวคือใช้คำศัพท์ที่นักเรียนเรียนมาแล้วในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทำให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วเข้าใจได้ง่ายจึงทำให้ไม่เบื่อและเกิดความกระตือรือร้นที่จะอ่าน (วันเพ็ญ สุกicity 2528 : 65) ตลอดจนเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับสัตว์และเรื่องราวที่มีสภาพเป็นจริงและมีคติสอนใจเชิงสอดคล้องกับความสนใจของนักเรียนในระดับชั้มนี้ (วันเพ็ญ สุกicity 2528 : 14)

2. คำถ้าที่ใช้ในการฝึกหัดภาษาอ่าน เป็นคำถ้าที่เกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านเรื่องซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากนิทานแต่ละเรื่องในข้อ 1. เรื่องละ 12 คำถ้า โดยแบ่งเป็นคำถ้าความเข้าใจชนิดเปลี่ยนความ 4 ข้อ ตีความ 4 ข้อ และขยายความ 4 ข้อ ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษานิเทศน์นำมาใช้ในการฝึกหัดภาษาอ่านแต่ละเรื่อง

2.2 สร้างคำถ้าเพื่อใช้ประกอบในการฝึกหัดภาษาอ่านจากนิทานแต่ละเรื่อง เรื่องละ 18 ข้อ ซึ่งจำนวนคำถ้าในแต่ละเรื่องนี้ประกอบด้วยคำถ้าความเข้าใจชนิดเปลี่ยนความ 6 ข้อ ตีความ 6 ข้อ และขยายความ 6 ข้อ

2.3 หาคุณภาพของคำถ้าโดยการนิยามนิทานและคำถ้าประกอบของนิทานแต่ละเรื่อง นำไปให้ผู้มีความรู้ทางด้านการวัดและการประเมินผลการศึกษา จำนวน 5 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และผู้วิจัยคัดเลือกคำถ้าข้อที่ผู้มีความรู้ทางด้านการวัดและการประเมินผลมีความเห็นสอดคล้องกันทั้งหมด 3 คนขึ้นไป มาจำนวนเรื่องละ 12 ข้อ ซึ่งเป็นคำถ้าชนิดเปลี่ยนความ 4 ข้อ ตีความ 4 ข้อ และขยายความ 4 ข้อ

2.4 น้ำนิทานและคำตามประกอบการอ่านนิทานแต่ละเรื่องที่คัดเลือกแล้วในข้อ 2.3 จำนวน 12 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2531 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานีที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยทดลองตามลำดับขั้น ดังนี้

2.4.1 น้ำนิทานไปให้นักเรียนทดลองอ่านเป็นรายบุคคล คนละ 1 เรื่อง รวม 9 เรื่อง 9 คน หลังจากนักเรียนแต่ละคนอ่านนิทานจบแล้วก็จะให้ตอบคำถามที่ใช้ประกอบการอ่านเรื่องนั้น ๆ โดยผู้วิจัยพยายามสังเกตและบันทึกปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนที่เกิดขึ้นจากการอ่านนิทานแล้วตอบคำถาม เพื่อบรรบปรุงแก้ไขข้อความในคำถาม

2.4.2 น้ำนิทานและคำตามประกอบการอ่านนิทานแต่ละเรื่องที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่กลุ่มเดิมจำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งมีจำนวนนักเรียนประมาณ 30 คน เป็นเวลา 2 วัน ๆ ละ 5 เรื่อง และ 4 เรื่องตามลำดับ โดยให้นักเรียนอ่านครั้งละ 1 เรื่อง หลังจากอ่านเสร็จแล้วผู้วิจัยเก็บเรื่องคืน แล้วให้นักเรียนตอบคำถาม ในขั้นนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเวลาที่เหมาะสมสำหรับการอ่านเรื่องและตอบคำถามในการทดลองโดยใช้เกณฑ์ให้นักเรียนหันหน้าอ่านเรื่องจบและตอบคำถามเสร็จ พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขคำถาม เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการทดลองต่อไป

3. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่อง

3.1 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่อง เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก ซึ่งผู้วิจัยได้คัดแปลงมาจากแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่องของ วันเพ็ญ สุวิทัย (2528 : 129-135) แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่องนี้ประกอบด้วยเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งไม่ซ้ำกับเรื่องที่ใช้ฝึกทักษะการอ่าน โดยใช้คำศัพท์ที่นักเรียนได้เรียนมาแล้วในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 6 เรื่อง แหล่งเรื่องจะมีคำตามวัดความเข้าใจในการอ่านที่ผู้วิจัยได้คัดแปลงและสร้างเพิ่มเติมจากแบบทดสอบดังกล่าว จำนวนเรื่องละ 9 ข้อ ซึ่งแยกเป็นคำตามความเข้าใจชนิดเปลี่ยนความ 3 ข้อ ตีความ 3 ข้อ และขยายความ 3 ข้อ รวม 6 เรื่อง (54 ข้อ)

3.2 นำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่องที่คัดแปลงเสร็จแล้วตามข้อ 3.1 ไปให้ผู้มีความรู้ทางด้านการวัดและการประเมินผลการศึกษาจำนวน 5 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วคัดเลือกคำตามความเข้าใจชนิดเปลี่ยนความ ตีความ และ

ขยายความเพิ่มความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาทุกข้อ โดยถือเกณฑ์ให้มีความรู้ทางด้านการวัดและการประเมินผลการศึกษามีความเห็นชอบสอดคล้องกันตั้งแต่ 3 คนขึ้นไปนاثก เรียนขั้นบรรณศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2531 สังกัดสำนักงานการประณศึกษาจังหวัดบัชตานีที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 103 คน

3.3 นำกรรยาคำตอบมาตรวจสอบให้คะแนน ข้อใดตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อใดตอบผิดไม่ตอบหรือตอบเกินให้ 0 คะแนน และคำคะแนนดังกล่าวมาวิเคราะห์หาค่าความยาก (Difficulty) และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination)

3.4 คัดเลือกข้อสอบเพื่อนำมาใช้ในแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่อง ชิ่งแต่ละข้อจะต้องมีค่าความยากอยู่ระหว่าง .20-.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไปมาเรื่องละ 6 ข้อ แยกเป็นข้อสอบความเข้าใจชนิดแปลความ 2 ข้อ ความ 2 ข้อ และขยายความ 2 ข้อ รวม 6 เรื่อง 36 เรื่อง

3.5 หากค่าความเข้มข้นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตรคูเดอร์-ริชาร์ดสัน 20 ได้ค่าความเข้มข้นเท่ากับ .89

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้พฤติกรรมผู้วิจัยต้องการศึกษา ให้แก่ ความเข้าใจในการอ่านเรื่องชิ่งวัดด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่องหลังจากฝึกหัดจากการอ่าน จำนวน 9 เรื่อง เป็นเวลา 9 วัน ๆ ละ 1 เรื่อง ๆ ละ 1 ชั่วโมง โดยให้เข้มข้นกันสับที่แตกต่างกัน ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจะดำเนินการฝึกหัดและการอ่านให้แก่ผู้รับการทดสอบเองในแต่ละโรงเรียน ครั้งละ 1 วิธีสับกันในแต่ละวันระหว่างเวลา 9.00-10.00 น. (A) และ 13.00-14.00 น. (B) (ดังที่กล่าวถึงข้างล่างนี้) การทดลองทำโดยแบ่งนักเรียนจำนวน 36 คน ที่ได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ในแต่ละโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 18 คน และทำการฝึกหัดการอ่านโดยให้มั่นก าเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 18 คน ชั่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน ด้วยการสุ่มอย่างง่าย ได้รับการฝึกหัดการอ่านด้วยวิธีอ่าน

แล้วเรื่องเขียนลำดับเรื่องราวโดยกลุ่มหนึ่งได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที กลุ่มหนึ่งได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้าและอีกกลุ่มหนึ่งไม่ได้รับข้อมูลย้อนกลับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างอีก 18 คน ก็แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน ด้วยการสุ่มอย่างง่ายเข่นเดียวกัน แล้วได้รับการฝึกทักษะการอ่านโดยวิธีอ่านเรื่องแล้วตอบคำถาม โดยกลุ่มหนึ่งได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที กลุ่มหนึ่งได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้า และอีกกลุ่มหนึ่งไม่ได้รับข้อมูลย้อนกลับ ดังนั้นในแต่ละกลุ่มจะได้รับวิธีฝึกทักษะการอ่านไม่พร้อมกัน ฉะนั้น เพื่อควบคุมผลที่จะเกิดขึ้นอันเนื่องจากเวลาในการฝึกที่ต่างกันจึงสร้างแบบทดสอบที่ในการฝึกตั้งนี้ ให้ A แทน วิธีฝึกทักษะการอ่านโดยวิธีอ่านเรื่องแล้วเขียนลำดับเรื่องราว B แทน วิธีฝึกทักษะการอ่านโดยวิธีอ่านเรื่องแล้วตอบคำถาม

วันที่/เรื่องที่	ลำดับก่อนหลังของการฝึกทักษะการอ่าน
1	AB
2	BA
3	AB
4	BA
5	AB
6	BA
7	AB
8	BA
9	AB

ในการฝึกทักษะการอ่านแต่ละกลุ่ม ผู้วิจัยจะให้คำชี้แจงแก่ผู้รับการทดสอบที่แตกต่างกัน ตามวิธีฝึกโดยใช้แบบบันทึกเสียงที่ใช้เสียงบันทึกจากคน ๆ เดียวกันทุกวิธีฝึก

การทดสอบเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่อง หลังจากการฝึกทักษะการอ่านในแต่ละวิธี เสร็จสิ้นลงแล้ว ผู้วิจัยจะทำการทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่องในรูปถั่มมา โดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่องซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก โดยให้นักเรียนเลือกค่าตอบที่ถูกที่สุดเพียงค่าตอบเดียว ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบทั้งหมด 1 ชั่วโมง การให้คะแนน การตรวจให้คะแนนของแบบทดสอบถือเกณฑ์การให้คะแนนแบบ 0 และ 1 หมายถึง ถ้านักเรียนตอบถูกให้ 1 คะแนน และถ้าตอบผิด ไม่ตอบหรือตอบเกินให้ 0 คะแนน

การดำเนินการทดลอง

ขั้นเตรียมการทดลอง

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ชั่งประภูมิด้วย

1.1 แบบฝึกทักษะการอ่านเป็นนิทาน จำนวน 9 เรื่อง ชิ้นจัดพิมพ์เป็นชุด ๆ ชุดละ

1 เรื่อง

1.2 คำตามที่ใช้ในการฝึกทักษะการอ่าน ได้แก่ คำตามที่ใช้ประกอบการอ่านนิทาน ทั้ง 9 เรื่อง เรื่องละ 12 ข้อ ชิ้นจัดพิมพ์เป็นชุด ๆ ชุดละ 1 เรื่อง

1.3 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่อง จำนวน 1 ฉบับ

1.4 กระดาษสำหรับ

1.5 นาฬิกาจับเวลา

1.6 เครื่องเทบันทึกเสียง

1.7 คลิปเทบันทึกเสียงกำลัง

2. เครื่องมือท้องทดลองเพื่อใช้ในการทดลอง โดยผู้วิจัยใช้ห้องเรียนของนักเรียนแต่ละโรงเรียนที่ใช้ผู้เรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. เครื่องมือที่จะเข้ารับการทดลอง โดยแบ่งออกเป็นกลุ่ม ๆ จำนวน 6 กลุ่ม

ดังนี้

กลุ่มทดลองที่ 1 ฝึกทักษะการอ่านโดยวิธีอ่านเรื่องแล้วเขียนลำดับเรื่องราวและได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที

กลุ่มทดลองที่ 2 ฝึกทักษะการอ่านโดยวิธีอ่านเรื่องแล้วเขียนลำดับเรื่องราวและได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้า

กลุ่มทดลองที่ 3 ฝึกทักษะการอ่านโดยวิธีอ่านเรื่องแล้วเขียนลำดับเรื่องราวและไม่ได้รับข้อมูลย้อนกลับ

กลุ่มทดลองที่ 4 ฝึกทักษะการอ่านโดยวิธีอ่านเรื่องแล้วตอบคำถามและได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที

กลุ่มทดลองที่ 5 ฝึกทักษะการอ่านโดยวิธีอ่านเรื่องแล้วตอบคำถามและได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้า

กลุ่มทดลองที่ 6 ฝึกทักษะการอ่านโดยวิธีอ่านเรื่องแล้วตอบคำถามและไม่ได้รับข้อมูลย้อนกลับ

ขั้นดำเนินการทดลอง

1. กลุ่มทดลองที่ 1, 2 และ 3 ฝึกทักษะการอ่านโดยวิธีอ่านเรื่องแล้วเขียนลำดับเรื่องราวโดยมีขั้นตอนในการดำเนินการทดลองดังนี้

1.1 ผู้วิจัยกล่าวทักทายและชี้แจงโดยใช้เครื่องแบบนี้ก่อนเสียงให้นักเรียนเข้าใจเสียก่อนว่า "สวัสดีค่ะ วันนี้ครูจะฝึกทักษะการอ่านให้นักเรียนนั้นๆ โดยครูจะแจกเรื่องที่ใช้สำหรับฝึกทักษะการอ่านให้ นักเรียนจะต้องตั้งใจอ่านและทำความเข้าใจเรื่องให้คุณภาพ เพราะเมื่อนักเรียนอ่านจบแล้วครูจะให้นักเรียนเขียนลำดับเรื่องราวจากเรื่องที่นักเรียนได้อ่านตามความเข้าใจของนักเรียนเอง"

1.2 ผู้วิจัยแจกเรื่องที่ใช้ในการฝึกทักษะการอ่าน และชี้แจงต่อว่า "เรื่องที่นักเรียนได้รับแจกนั้น จะให้เวลาอ่านหั้งหมัด 15 นาที เมื่อหมดเวลาครูจะเก็บคืนนั้น"

1.3 เมื่อหมดเวลา 15 นาที ผู้วิจัยเก็บเรื่องคืน และแจกกระดาษคำตอบที่ใช้ในการเขียนลำดับเรื่องราวให้แก่นักเรียน พร้อมทั้งชี้แจงต่อว่า "กระดาษที่ครูแจกให้แก่นักเรียนนั้น เป็นกระดาษคำตอบที่ใช้สำหรับเขียนลำดับเรื่องราว ให้นักเรียนเขียนลำดับเรื่องราวจากเรื่องที่

นักเรียนได้อ่านไปแล้วตามความเข้าใจของนักเรียนเอง ครูจะให้เวลาในการเขียนทั้งหมด 30 นาที นัดค่าย

1.4 เมื่อหมดเวลาผู้วิจัยเก็บกระดาษคำตอบคืน

1.5 การตรวจสอบ ผู้วิจัยจะตรวจสอบโดยวิธีเบริร์ย์เทียบลำดับเรื่องราวของนักเรียน กับลำดับเรื่องราวของเรื่องที่ใช้ในการฝึกหัดจะการอ่าน โดยไม่คำนึงถึงการสะกดคำในการเขียนว่า พิมพ์หรือถูก ขึ้นมาอีกการตั้งนี้

1.5.1 ถ้าลำดับเรื่องราวส่วนใหญ่ของนักเรียนมีความหมายสอดคล้องกับลำดับเรื่องราวนในแบบฝึกหัดจะการอ่าน ผู้วิจัยจะกาเครื่องหมาย ✓ หลังลำดับเรื่องราวนั้น ๆ ด้วยปากกาหมึกแดง

1.5.2 ถ้าลำดับเรื่องราวส่วนใหญ่ของนักเรียนมีความหมายไม่สอดคล้องกับลำดับเรื่องราวนในแบบฝึกหัดจะการอ่าน ผู้วิจัยจะกาเครื่องหมาย ✗ หลังลำดับเรื่องราวนั้น ๆ แล้วเขียนลำดับเรื่องราบที่ถูกต้องลงในกระดาษคำตอบของนักเรียนด้วยปากกาหมึกแดง

1.5.3 ถ้าลำดับเรื่องราบทุกตอนโดยทั่วไป ผู้วิจัยจะเพิ่มเติมลำดับเรื่องราวนั้น ๆ ลงตรงส่วนนั้น ๆ ด้วยปากกาหมึกแดง

1.6 แจกกระดาษคำตอบคืนให้แก่นักเรียนเพื่อจะได้ทราบข้อผิดพลาดหรือข้อบกพร่องของคนของโดยทั่วไป 1 แจกคืนให้แก่นักเรียนทันทีผู้วิจัยตรวจสอบ คือ เว้นระยะห่างจากเก็บกระดาษคำตอบมาแล้ว 30 นาที กลุ่มที่ 2 แจกคืนให้แก่นักเรียนก่อนการฝึกหัดจะการอ่านครั้งต่อไป ในวันถัดมา 30 นาที ส่วนกลุ่มที่ 3 ไม่แจกคืนให้แก่นักเรียน

2. กลุ่มทดลองที่ 4, 5 และ 6 ฝึกหัดจะการอ่านโดยวิธีอ่านเรื่องแล้วตอบคำถามโดยมีขั้นตอนในการดำเนินการทดสอบดังนี้

2.1 ผู้วิจัยกล่าวทักทายและชี้แจงโดยเครื่องแบบนักเรียนให้เข้าใจเสียง ก่อนว่า "สวัสดีค่ะ วันนี้ครูจะฝึกหัดจะการอ่านให้นักเรียนนั่นค่ะ โดยครูจะแจกเรื่องที่ใช้สำหรับฝึกหัดจะการอ่านให้ นักเรียนจะต้องฟังใจอ่านและทำความเข้าใจเรื่องให้ดีนั่นค่ะ เพราะเมื่อนักเรียนอ่านจบแล้ว ครูจะให้นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่นักเรียนได้อ่านตามความเข้าใจของนักเรียนเอง"

2.2 ผู้วิจัยแจกเรื่องที่ใช้ในการฝึกทักษะการอ่าน แล้วขี้แจงต่อว่า "เรื่องที่นักเรียนได้รับແກ່นັ້ນ ຈະໃຫ້ລາວອ່ານທັງໝົດ 15 ນາທີ ເນື້ອໝາດ ລາຄຽງຈະເກີນກືນຂະຄະ"

2.3 เมื่อหมดเวลา 15 ນາທີ ผู้วิจัยເກີນເຮືອງຄືນແລ້ວແຈກຄໍາດາມທີ່ໃຊ້ໃນการฝึกทักษะการอ่านໃຫ້ແກ່ນັ້ນເຮືອນ ພ້ອມທັງໝື້ແຈງຕ່ອງວ່າ "ຄໍາດາມທີ່ກູງແຈກໃຫ້ແກ່ນັ້ນເຮືອນນັ້ນ ເປັນຄໍາດາມເກີຍວັນເຮືອງທີ່ນັ້ນເຮືອນໄດ້ອ່ານໄປແລ້ວ ໃຫ້ນັ້ນເຮືອນຕອບຄໍາດາມເຫຼຳນັ້ນຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງນັ້ນເຮືອນເອງ ກູງຈະໃຫ້ເວລາທັງໝົດ 30 ນາທີນະຄະ"

2.4 ເນື້ອໝາດເລາວຜູ້ວິຈີຍເກີນກະຮະຄາຍຄໍາຕອບຄືນ

2.5 ການຕຽວຈຳຕອບ ຜູ້ວິຈີຍຈະກຳຫານດີກໍາຕອບຂອງຄໍາດາມແຕ່ລະຫັ້ອໄວ່ລ່ວງໜ້າວ່າຈະຕ້ອງຕອບເຫັນໃຈຈະຖຸກຕ້ອງ ແລ້ວເປົ້າມເທິນກໍາຕອບຂອງນັ້ນເຮືອນກັນກໍາຕອບທີ່ຜູ້ວິຈີຍກຳຫານດີໄວ້ ໄນກຳນົងດຶງກາສະກັດຄໍາໃນການເຫັນວ່າພິຄຫຼອງຖຸກ ຊຶ່ງມີວິທີການຕັ້ງນີ້

2.5.1 ທັກກໍາຕອບຂອງນັ້ນເຮືອນຂ້ອໃມ່ຄວາມໝາຍສອດຄລື້ອງກັບກໍາຕອບທີ່ຜູ້ວິຈີຍກຳຫານດີໄວ້ ຜູ້ວິຈີຍຈະກາເຄື່ອງໝາຍ ຮັ້ງກໍາຕອບນັ້ນ ຈະ ດ້ວຍປາກການມືກແດງ

2.5.2 ທັກກໍາຕອບຂອງນັ້ນເຮືອນຂ້ອໃມ່ຄວາມໝາຍໄມ່ສອດຄລື້ອງກັບກໍາຕອບທີ່ຜູ້ວິຈີຍກຳຫານດີໄວ້ ຜູ້ວິຈີຍຈະກາເຄື່ອງໝາຍ ຮັ້ງກໍາຕອບນັ້ນ ຈະ ແລ້ວເຂີຍກໍາຕອບທີ່ຖຸກຕ້ອງຂອງຂັ້ນນີ້ ຈະ ລົງໃນກະຮະຄາຍຄໍາຕອບຂອງນັ້ນເຮືອນດ້ວຍປາກການມືກແດງ

2.5.3 ທັກຄໍາດາມໃກ້ນັ້ນເຮືອນໄມ່ໄດ້ຕອບ ຜູ້ວິຈີຍຈະເຂີຍກໍາຕອບທີ່ຖຸກຕ້ອງຂອງຄໍາດາມນີ້ ຈະ ລົງໃນກະຮະຄາຍຄໍາຕອບຂອງນັ້ນເຮືອນດ້ວຍປາກການມືກແດງ

2.6 ແຈກະຮະຄາຍຄໍາຕອບຄືນໃຫ້ແກ່ນັ້ນເຮືອນເພື່ອຈະໃຫ້ຮານຂ້ອພິຄພລາດຫຼືຂ້ອບກພ່ອງຂອງທັນເອງ ໂດຍທີ່ກຸ່ມ່າທີ່ 4 ແຈກືນໃຫ້ແກ່ນັ້ນເຮືອນທີ່ຜູ້ວິຈີຍຕຽວຈາເສົ້າ ອື່ນ ເວັ້ນຮະຍະຮັ້ງຈາກເກີບກະຮະຄາຍຄໍາຕອບມາແລ້ວ 30 ນາທີ ກຸ່ມ່າທີ່ 5 ແຈກືນໃຫ້ແກ່ນັ້ນເຮືອນລ່າຍ້າ ອື່ນ ກ່ອນການຝຶກທັກະການອ່ານຄົງຕ່ອງໄປໃນວັນດັ່ນນາ 30 ນາທີ ສ່ວນກຸ່ມ່າທີ່ 6 ໄນແຈກືນໃຫ້ແກ່ນັ້ນເຮືອນ

3. ຮັ້ງຈາກທີ່ເນີນການຝຶກທັກະການອ່ານຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການອ່ານເຮືອງໃນວັນດັ່ນນາ ໂດຍໃຫ້ແບບທົດສອບວັດຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການອ່ານເຮືອງແລ້ວຕຽບໃຫ້ຄະແນນ ໂດຍສ້າງໄຄຕອບຖຸກໄດ້ 1 ຄະແນນ ຂ້ອໄຄຕອບພິຄໄນ່ຕອບຫຼືຕອບເກີນໃຫ້ 0 ຄະແນນ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและข้อมูลที่ได้จากการทดลอง โดยใช้สถิติค่าว่าง ๆ ดังนี้ (สูตรคำนวณสถิติค่าว่าง ๆ แสดงไว้ในภาคผนวก 2)

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ มีดังนี้

1.1 หาค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่องเดลลงช้อ (อนันต์ ศรีสก้า 2524 : 150, 208)

1.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่อง โดยใช้สูตร KR 20 ของคูเดอร์ ริ查ร์ดสัน (Kuder-Richardson) (Ebel 1966 : 327)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน มีดังนี้

2.1 หาค่ามัธยมเลขคณิต ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนความเข้าใจในการอ่านเรื่อง (Ferguson 1980 : 49, 66)

2.2 วิเคราะห์ความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน (Test for Homogeneity of Variance) ของข้อมูลก่อนการวิเคราะห์ความแปรปรวนโดยใช้วิธีการของฮาร์ทเลีย (Hartley) (Winer 1971 : 206)

2.3 วิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) แบบแฟคทอเรียล สุ่มสมบูรณ์ไม่เดลกាหนด 3×2 (Completely Randomized Factorial Fixed Effect Model) (Kirk 1968 : 175-176)

2.4 ทดสอบการเปรียบเทียบทุกคู่ (Multiple Comparison) หลังการวิเคราะห์ความแปรปรวนทั้งวิธีการทดสอบความแตกต่างอย่างมั่นยำสำหรับอย่างน้อยที่สุด (Least Significant Difference) (LSD) ของฟิชเชอร์ (Fisher) (Kirk 1968 : 87)